

UCHWAŁA Nr 219 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 17 marca 1951 r.

w sprawie podjęcia przez przemysł państwowy ubocznej produkcji przedmiotów bezpośredniego spożycia z odpadków powstałych przy produkcji podstawowej oraz o utworzeniu „Funduszu popierania produkcji ubocznej“.

W celu zwiększenia produkcji towarów powszechnego użytku i w związku z tym dalszego wzrostu stopy życiowej mas pracujących Prezydium Rządu uchwała:

§ 1. Przedsiębiorstwa przemysłu wielkiego i średniego powinny dążyć do jak najszerszego wykorzystania odpadków powstałych przy produkcji podstawowej, a to w celu użycia ich do wyrobu towarów powszechnego użytku.

Wykorzystanie tych odpadków należy uważać za jedno z ważnych zadań stojących przed przemysłem państwowym.

§ 2. Produkcję przedmiotów bezpośredniego spożycia z odpadków powinny podjąć jako produkcję uboczną zakłady wielkiego i średniego przemysłu, które mają możliwość jej organizacji bez uszczerbku dla planowych zadań produkcyjnych i planów rozbudowy zakładów pracy.

Do tej produkcji można również zużywać materiały nieodpadkowe, ale tylko w zakresie niezbędnym do wykończenia danego wyrobu i tylko o tyle, o ile materiały te nie są materiałami deficytowymi.

§ 3. Podjęcie produkcji ubocznej nie może pociągać za sobą dodatkowych nakładów inwestycyjnych ze środków limitowanych Państwowego Planu Inwestycyjnego. Niezbędne dla tego celu nakłady inwestycyjne mogą być dokonywane jedynie w ramach inwestycji pozalimitowych.

§ 4. Podjęcie produkcji ubocznej nie może w żadnym przypadku wpłynąć ujemnie na wypełnienie podstawowego planu produkcyjnego.

§ 5. Produkcja uboczna powinna przyczynić się do lepszego wykorzystania sił roboczych i wzmocnienia współzawodnictwa pracy. W tym celu należy specjalnie

zainteresować załogi zakładu, a w szczególności przewodników pracy, racjonalizatorów i wynalazców, którzy powinni brać bezpośredni udział w opracowaniu programu tej produkcji.

§ 6. Asortymenty produkcji ubocznej powinny obejmować przedmioty bezpośredniego spożycia, których brak jest szczególnie dotkliwy na rynku.

§ 7. Należy opracować odrębny plan produkcji ubocznej, który w roku 1951 obejmie okres od przewidywanego terminu rozpoczęcia produkcji do końca roku. W latach następnych plany produkcji ubocznej opracowane będą wraz z planami podstawowymi jako ich oddzielna część.

§ 8. Projekt planu, o którym mowa w § 7, należy opracować na specjalnych wzorach ustalonych przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego. Asortyment planowanej produkcji przedmiotów bezpośredniego spożycia należy uzgodnić z jednostką organizacyjną wskazaną przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego.

Projekt planu produkcji ubocznej podlega zatwierdzeniu w trybie ustalonym dla planu techniczno-przemysłowo-finansowego.

§ 9. Dla towarów powszechnego użytku, które nie mają ustalonych cen, Ministerstwo Handlu Wewnętrznego ustali ceny na podstawie przedstawionych mu materiałów kalkulacyjnych i wniosków właściwych resortów.

§ 10. W celu większego zainteresowania ogółu załogi sprawą produkcji ubocznej tworzy się w przedsiębiorstwach „Fundusz popierania produkcji ubocznej”, zwany w dalszym ciągu niniejszej uchwały „Funduszem”.

§ 11. „Fundusz” przeznaczają się na:

- a) premiovanie robotników, personelu technicznego i pracowników administracji finansowej, którzy odznaczyli się szczególną inicjatywą i energią w inicjowaniu i rozwijaniu produkcji ubocznej lub bezpośrednio wpłynęli na ulepszenie asortymentu, jakości i estetycznego wykonania produkowanych towarów bezpośredniego spożycia;
- b) polepszenie warunków mieszkaniowych pracowników (remonty mieszkań i budowa domów mieszkalnych);
- c) niezbędne pozalimitowe inwestycje, mające na celu zwiększenie zdolności wytwórczej wydziałów, w których prowadzona jest produkcja uboczna, oraz polepszenie jakości i poprawę wyglądu zewnętrznego produkowanych towarów oraz na utworzenie wzorcowni dla próbnej produkcji nowych wzorów.

§ 12. „Fundusz” tworzy się z zysku osiągniętego z realizacji produkcji ubocznej pod warunkiem, że przedsiębiorstwo wykona plan produkcji podstawowej.

§ 13. „Fundusz” może być użytkowany wyłącznie na potrzeby wymienione w § 11 przedsiębiorstwa, które go wygospodarowało.

§ 14. „Funduszem” dysponuje dyrektor (kierownik) przedsiębiorstwa.

§ 15. Przeniesienie zysku określonego w § 12 na „Fundusz” dokonywane będzie kwartalnie na podstawie obliczeń, sporządzonych przez głównego (starszego) księgowego i zatwierdzonych przez dyrektora (kierownika) przedsiębiorstwa.

W przypadku stwierdzenia różnic pomiędzy faktyczną wysokością zysku podlegającego przeniesieniu na „Fundusz” a dokonanymi kwartalnymi przeniesieniami należy różnicę natychmiast wyrównać.

§ 16. Z „Funduszu” przeznacza się: 30% na cele określone w § 11 pkt a), 40% na cele przewidziane w § 11 pkt b) i 30% na cele przewidziane w § 11 pkt c).

§ 17. Premiowanie pracowników, przewidziane w § 11 pkt a), następuje:

- a) za wykazaną inicjatywę na odcinku wykorzystania odpadków;
- b) za wykazaną inicjatywę na odcinku doboru asortymentu produkowanych artykułów i jego rozszerzenia;
- c) za polepszenie jakości i wyglądu zewnętrznego produkowanych przedmiotów bezpośredniego spożycia;
- d) za obniżenie kosztów własnych produkowanych przedmiotów bezpośredniego spożycia przez oszczędną gospodarkę materiałami i energią.

§ 18. Premiowanie racjonalizatorów odbywa się według zasad obowiązujących w tym zakresie.

§ 19. Wydatkowanie kwot z „Funduszu” może mieć miejsce tylko do wysokości efektywnej akumulacji kwot. Wypłacanie zaliczek na poczet przyszłej akumulacji jest niedozwolone.

§ 20. Saldo „Funduszu” na koniec roku oraz różnicę między wydatkowanymi kwotami a faktycznie zakumulowanymi, powstałą na skutek mylnego obliczenia zysku, przenosi się na rok następny.

§ 21. Zezwolenia na utworzenie oddziałów produkcji ubocznej udzielają właściwi ministrowie w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 22. Zobowiązuje się ministrów do podania treści niniejszej uchwały do wiadomości załóg tych zakładów, dla których wydano zezwolenie zgodnie z § 21. Na specjalnie w tym celu zwołanych naradach powinny być szczegółowo przedyskutowane możliwości podjęcia ubocznej produkcji przedmiotów bezpośredniego spożycia i wynikających stąd korzyści dla załogi.

§ 23. Minister Finansów wyda szczegółowe przepisy wykonawcze w zakresie finansowania i księgowości ubocznej produkcji w terminie do dnia 30 kwietnia 1951 r.

§ 24. Nadzór nad wykonaniem niniejszej uchwały powierza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 25. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz